

Az év legkínosabb jelenetei, jelenségei

2017 december 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Idén is b?velkedtünk a kínosabbnál kínosabb jelenetekben, jelenségekben.

A haladás legelkötelezettebb hívei eljutottak odáig századunk els? harmadában, hogy nem megijesztenek, hanem megmosolyogtatnak csak minket, ami – valljuk be – kis lépés nekik, de nagy lépés az emberiségnek. Idáig jutottunk a meszesgödrökt?l röpke 100 év alatt.

Gulyás Marci nem tud eldobni a Sándor palotáig

Ez az év sem alakult túl jól Gulyás Marci barátunknak. A sok égés mellett a Sándor-palota elleni kommandót mindenképpen tartsuk emlékezetünkben! Gulyás és két tettestársa meglep? akciót villantott április elején. Az eredeti terv az volt, hogy festékes flakonokból lufikat töltenek meg, és azt hajigálják a Sándor-palotára egy spontán tüntetésen, ahol a gaz diktatúra egyik polipkarja ellen kelt fel a büszke forradalmár. Sajnos nem sikerült a lufikba áttölteniük a festéket, de Gulyás nem hülyegyerek, ezért alkalmazkodott a meglep? fordulathoz, és a flakonokat kezdte az épületre dobálni, illetve majdnem. Messze volt, maga elé kellett dobnia ezért.

Eltekintve attól, hogy az akciónak semmi értelme nem volt, a k?kemény aktivistát 300 óra közmunkára ítélték, így legalább némi izmot fel tud majd szedni magára. Ne add fel, Marci! Még pár ilyen akció, és szálkásra leszel gyúrva, ráadásul legalább valami hasznosat is csinálsz, ha nem rontod el a gereblyét, miközben söpröd az avart. Gondolom, összetettebb melót nem mernek rád bízni, de majd ismét kivágod magad, mi drukkolunk!

Soproni vs. Hollik az aluljáróban

A sajtótájékoztató-összezavaró macska lesz a 2018-as év hiánycikke, miután a baloldali ellenzék bizonyos pártjai (na, jó, az összes) meg vannak róla gy?z?dve, hogy ?ket elhallgatja, kizárja az orbánista köz- és a habonyista magánmédia. Hogy ez biztos így is legyen, ezért nyilatkozatstopot rendeltek el sajátjaiknak. Hogy a nyilatkozatstop és az elhallgatás hogyan fér össze, ahhoz minimum emelt szinten kell ismerni a marxista dialektikát, nekünk meg csak alapszintünk van, abból is közepes érdemjeggyel.

Az *elhallgatnak, cserébe akkor eléd állok és belebeszélek abba a kamerába, amibe egyébként nem beszélek bele, mert elhallgatnak* módszer legaranyosabb megjelenése a Hollik sajtótájékoztatót megzavaró Soproni Tamás volt. ? az a friss, csillogó szem?, fiatal politikus, aki már mindenhol próbálkozott, de feliratozás hiányában senki nem értette, hogy mit is akar, így most a Momentum Mozgalomban próbálkozik tovább politikai karrierjének építésével – ott ugyanis ez senkit nem zavar. Ha értenék, se értenék.

Juncker bebaszva toporog

Mindig kell egy bohókás, mosolygós ?sz ember, aki elvileg egy birodalmat igazgat, gyakorlatilag viszont inkább a test?rei igazgatják ?t, mert nem mindig bír öner?b?l megállni a saját lábán. A 90-es években a néhai Borisz Jelcin vállalta magára ezt a szerepet, napjainkban pedig Luxemburg rendkívül közvetlen és vidám exminiszterelnöke, Jean-Claude Juncker tesz meg mindent azért, hogy ne vegyük komolyan, miközben mindent megtesz azért, hogy komolyan vegyük. A két csúcspolitikust egyaránt összeköti az alkohol iránt érzett er?s vonzalom, a Soros György mellett vállalt udvari bolondi szolgálat, valamint az, hogy biztos kézzel züllesztették/züllesztik le a gondjaikra bízott egységet. Jelcin az Orosz Föderációt döntötte romba csekély nyolc év alatt, Juncker pedig az Európai Unió eddigi legsúlyosabb válságát eszkalálta biztos kézzel.

Biztató, hogy Jelcin után jött Putyin, aki nemcsak eltakarította a romokat, de a keze alatt újra elkezdett országnak látszani a 90-es években inkább végkiárusításra hasonlító Oroszország. És Juncker nyakán is megjelent már Orbán Viktor, aki el?bb az MSZP-SZDSZ, utána az Európai Unió liberális végrehajtó f?hivatalnokai, majd az ezeket a végrehajtó f?hivatalnokokat eltartó, f?civil filantróp torkán is úgy tudott keresztbeállni, hogy nem gy?z öklendezni a szolgálatukban álló haladó sajtó. Két és fél év alatt a pofozkodástól és a diktátorozástól a „my good friend, Viktor” szóösszetételig jutott el Juncker, miközben már közel sem volt olyan kicsattanóan vidám, mint a korábbi alkalmakkor, így sejthet?, hogy ki nyerte ezt a csatát is. Azt persze nem tudni, meddig imbolyog még a színpadon a borvirágos arcú politikus az EU-csúcstalálkozók központi figurájaként, abban viszont biztosak lehetünk, hogy amíg ? próbálja észrevétlenül politikai tisztséggé átalakítani a bizottsági elnök szakmai megbízatását, addig mindvégig felt?n? szeszszag fogja körüllengeni a bukdácsolását.

Bunyó a KFC el?tt

Szabó Zoltán indexes újságíró azt hitte, hogy rajta és közvetlen környezetén kívül mások is tudnak arról, hogy ? A Magyar Média Nagy Embere. ? ugyanis akkora valaki, hogy vele nem lehet csak úgy bárhogy viselkedni, joggal várja el, hogy kiemelten kezeljék, elvégre letett már valamit az asztalra: ? a Simicska Lajos által nemrégiben egészben lenyelt Index.hu tartalomfejlesztési igazgatója!!! Megveretésének Facebook-krónikájában „mellékesen” el is dicsekedte, hogy megint megismerték sorakozás közben, ami szavai szerint amúgy is hetente kétszer megtörténik. Persze ne hagyjuk magunkat megtéveszteni, számára ez volt a legfontosabb közlés az egészben!

SzabóZé fontosságáról azonban a KFC biztonsági ?rét sem értesítették id?ben, így a szerencsétlen munkaer? kitette az étteremb?l ?t meg a nagy mellényét. H?sünk ezt megel?z?en éppen egy viszkikóstoláson itta az alapszintnél öntudatosabbra magát, ráadásul mindez olyan rettenetes traumákat er?sített fel nála a megel?z? napokból, mint találkozás egy flegma bolti eladóval és egy lassú felszolgálóval. Így hát nem hagyta magát, fittyet hányt arra, hogy a biztonsági ?r nagyjából háromszor nagyobb nála, visszament, és addig emberkedett, amíg az öntudatos arckifejezését megdöbbentre átalakító, két-három parasztleng?t is begy?jtött. Ezután következett a legundorítóbb rész, hiszen a Facebookon számolt be az esetr?l, hangsúlyozva, hogy semmiképpen nem szeretné sértettségb?l kalapácsként lengetni az újságját és a nyilvánosságot. Jól tudta ugyanis, hogy megteszik ezt helyette az indexes és a más ballib szócsöveknél dolgozó kollégái, hamar botránnyá fújva fel az egyszer? péntek esti incidenst. Legvégül, önfeláldozó forradalmárként a saját arcának felpúpozásából is a mozgalomnak hajtott hasznot, hiszen fájdalomdíjként a KFC-vel pénzeltetett meg két olyan „civil” szervezetet, amelyekhez a magyar emberek jóvoltából valahogy nem nagyon özönlenek az 1%-os adófelajánlások. Hiába, tízmillió fasisztával nehéz nyílt társadalmat építeni, kellenek hozzá néha az ilyen Szabó kamikáZék, akiknek az orrukból kifolyó vér is átszámolható forintokra.

Nyomtassuk Ki Az Internetet És Vigyük Le Vidékre Mozgalom

Ismeritek a székely viccet, hogy két székely ellenzéki irodalmat terjeszt? neomarxista filozófust talál a portája el?tt? Nos, a választási bojkott óta legéletszer?bb ötlet, hogy a homályos, fehér foltot jelent? vidéket vállatlan fiatalemberek kinyomtatott, színes-szagos-ánégyes kett?smércékkel és átlátszókkal fogják kihozni a kormánypropaganda fojtogató szorításából. A neo-aufklärista értelmiségünk (vagyis hát ez biztosan nem a miénk) ismét nem hazudtolta meg önmagát.“Köztudott ugyebár, hogy Orbán SMS-t se tud fogadni, és a népe legalább olyan tanulatlan, m?veletlen, a világot nem ismer?, ellenben t?le fél? tahókból áll, most azonban itt az alkalom, hogy évtizedeket visszalépve ugyan, de velük is megismertessük, mi az a progresszió!” A steampunk és a Fedél nélkül eme különleges keveréke bizonyára nagy sikert arathatna a hazai politikában, ha a kigondolói jeleskednének a gyakorlati megvalósításokban is, valamint tudnák, hogy pontosan merre is van ez a bizonyos vidék.

Vajon átgondolták ezek ezt mélyebben is? Tudják, hogy vannak olyan falvak, ahol soha senki nem szavazott még a kommunistákra? Mi lesz, ha egy ilyenben meglátják ?ket hónuk alatt az újmarxista szamizdatokkal? Edzetlen testük képes lesz vajon nagyobb sebességre a helyiek tündéri kutyusainál? Esetleg hallottak már róla, hogy minden háztartásban létezik olyan eszköz, hogy vasvilla? Megannyi izgalmas kérdés, amit a stencliz?gépét lelkesen el?keres? Demszky Gábor bizonyára föltett már a sok okostojásnak. A nagy tervük azonban már ott elakadt, hogy ez a bizonyos gép Demszky szerint a félelmetes 30 kilót is meghaladja (nem kommunista lányok ennyivel szoktak melegíteni a felhúzáshoz), tehát egyikük se képes megoldani ennek a félelmetes súlynak testi er?vel történ? megmozdítását.

Trudeau könnyei, zoknijai, jelmezei

Justin Trudeau Kanada miniszterelnöke. Ez már önmagában is vicc, de Fidel Castro letagadott fattya szerencsére idén is csak még nevetségesebbé tette azt az egyébként is nevetséges országot, ahol a rend?rök piros ruhában, lóháton, idióta kalapban bírságolnak meg olyan ?slakosokat (nem, az indián szó kirekeszt?), akik nem megfelel?en kemény papírdobozról árulják a Kínában gyártott álomcsapdát. Ez vitathatatlanul óriási teljesítmény. Trudeau humorista ?stehetségét mi sem bizonyítja jobban, mint a „miniszterelnök” zoknigy?jteménye, amit például a G7 ideje alatt is büszkén mutogatott a sajtónak, illetve politikus kollégáinak. Az már kevésbé vicces, hogy itt ki is merültek elért politikusi eredményei.

Mégis csak az volt a legkínosabb, mikor bocsánatot kért az LGBTQRHDHBFGOSJDBKSJFBSJHDOSKNCLSNCSODFHSKNFLSDKNFOSNFOD közösségt?l, amiért Kanada… figyelem!!!… dobpergés… a hidegháború ideje alatt nem tudta ?ket megvédeni a kirekesztést?l. Valóban

siralmas, de nem úgy. Sorolhatnánk még a politikus legszórakoztatóbb pillanatait, de mivel pokolian hosszú a lista, ezért soha nem jutnánk a végére. Na jó, itt van még egy: ki emlékszik, amikor Trudeau kormánya beleegyezett abba, hogy 750 millió kanadai dollárt fizet mintegy 20 ezer ?slakosnak, akik bentlakásos iskolákban laktak és tanultak a hatvanas évek közepét?l a nyolcvanas évek közepéig? Úgy látszik, Justin a múltat is liberalizálni szeretné. Talán ezért öltözött Superman ruhába Halloweenkor, bár a szivárványos zászló jobban állt neki, pláne a sírás.

A Közös Ország Mozgalom Agórája a Kossuth tér mellett

A tavasz nyárba fordult, a nyár langyos ?szbe, ami még langyosabb télbe. A felhevült, *most már tényleg nagyon elegünk van* akcionisták, CEU-hallgatók és kitartott, eltartott, hivatalos forradalmárok forró ?szt és még forróbb telet ígértek nekünk, lángoló utcákkal, elégedetlen tömegekkel, az utolsó figyelmeztetések el?l Bakuba menekül? választott tisztségvisel?kkel. Ehelyett ácsoltak egy vasketrecet a parlament épületével szemben, ahol néhány tíz ember pár hétig egymást szórakoztatta a legelborultabb hülyeségekkel, az estéket pedig közös diszkózással fejezték be a ‘80-as évek leghitványabb zenéinek jegyében. Az egyetlen említésre méltó sikerük, hogy a kortárs amerikai baloldal választási gy?lésein mutogatott, háttérben ül? emberek mintájára sikerült úgy összeszervez?dniük, hogy az – a lehet?ségeinkhez mérten – a legszélesebb társadalmi diverzitást jelenítse meg. Férfiak, n?k, egyéb genderek, fogyatékosok, törpék, cirkuszi akrobaták, k?faragók és balettáncosok egyaránt képviselték magukat, még egy-egy illemtanár is megjelent óraadó tüntet?ként. A kormányt megfenyegették, hogy ha nem fogadja el a beterjesztend? javaslatukat a választási törvény módosítására, akkor bizony jön a polgári engedetlenség, de aztán minden bizonnyal nem sikerült összehozni ezt a törvénymódosítási javaslatot, mert sosem látta senki, Gulyás Marci pedig szó nélkül másik projektbe fogott, mintha emez sose lett volna.

Lukácsi Katalin, a csárdáskirálynő?

Németország 1933-ban kilépett a Népszövetségb?l, Fodor Gábor pedig 1993-ban a Fideszb?l, de még annak ellenére sem ezt tartjuk létezésük legnagyobb fegyverténynek, hogy addig mindkett? jelent?s tagja volt az általa elhagyott szervezetnek. Lukácsi Katalin még a KDNP-ben sem tudott olyan teljesítményt felmutatni, amit?l ebben a kis pártban látszott volna, hogy ott van, a kilépése óta viszont el?szeretettel tesznek úgy a haladó médiában, mintha bármit elért volna már az életben a KDNP és a Hír TV kapucseng?jén kívül. A haladó médiában bezzegkonzervatív véres kardként körülhordozott, súlyos önértékelési zavaroktól és magamutogatási kényszert?l szenved? n? pusztán a médiamegjelenéseivel illusztrálja, mekkora hatalmas bajban van az ellenzék, hiszen minden ízében képviseli a balliberális szellemi és lelki leépülést. Amikor éppen nem azt meséli el százharmincnyolcadszorra, hogy a CEU-ügyön és a Népszabadság beszántásán sokallt be végleg, és hagyta el a kormányoldalt, akkor ügyeletes f?teológusként érvel amellett, hogy Jézus a genderlobbi oldalán állna, ha itt lenne.

Szegény Lukácsi maga is érzi, hogy egyel?re semmi olyat nem csinált, ami miatt öt percnél tovább szoktak emlékezni az emberre, és valószín?leg azzal is tisztában van, hogy ennél többre képessége sincs, ezért egyre kínosabb jelenetekbe hajszolja bele magát, kínzó szekunder szégyenérzetnek kitéve például minket. Kereszténységr?l ad el? a Pride ateista közönségének, porondmesternek öltözve asszisztál a pár száz f?s ellenzéki operett-gigatüntetéshez, ha pedig ez sem elég, akkor Ákos dalokat énekel hamisan, egy autóba rejt?zve. Minden egyes megmozdulása azt üzeni: *„Itt vagyok, itt vagyok, figyeljetek már rám, tartsatok végre értékesnek!”* Április után azonban egyéb gondja is lesz az ellenzéknek, mint bármir?l még egyszer megkérdezni Lukácsi Katalin véleményét, így azzal a személyes tragédiával lesz kénytelen szembenézni, amit valóságnak hívnak. Ha viszont már úgy döntött, hogy egy a maga szintjén kiteljesített élet helyett, egy-két év alatt minden tekintetben szénné égeti magát, legalább álljon itt mementóként az utókornak: aki Lukácsi Katalinhoz hasonló tüneteket észlel önmagán vagy közeli hozzátartozóján, barátján, az kérjen szakorvosi segítséget!

Diszkóforradalom az Oktogonon

A fiatalokat nem érdekli a politika, nem is igazán értik. Ha viszont azt mondják nekik, hogy „elsöpörjük a gonosz öreg diktátort, és különben is, gyertek bulizni”, akkor nem azzal fognak tör?dni, hogy ennek semmi értelme, hanem mennek bulizni. Az oktogoni diszkóforradalomnál eljátszották a széttáncolt cipell?k történetét, hajnalig tartott az önkívületben el?adott 0rbánbuktatás. Élmény volt nézni, ahogy a ballib média el?bb próbálta magyarázni, miért az Oktogon Soundról közvetít a rezsimbuktatás helyett, a 444-en például azt a magyarázatot bírták kiizzadni, hogy fáznak a fiatalok, és azért táncolnak, hogy bemelegedjenek. Kés?bb már nem f?ztek semmiféle kommentárt az egyre kínosabb képsorokhoz, például amikor egy kormánydönt? fiatal a dübörg? techno ütemére üvöltötte

borg?zös hangon, hogy „EU-RÓ-PA!!!” Legvégül az Index, a 444.hu, a 24.hu és a Hír TV is pironkodva lekapcsolta a nagy dérrel-dúrral beharangozott él? adást a legújabb gigatüntetésr?l. Addigra már a rend?rök is otthagyták az egész hóbelevancot, látva, hogy a szüleikt?l kapott zsebpénzen kívül mindenre teljesen veszélytelenek. Az oktogoni éjjel-nappali boltosok és giroszosok köszönték szépen, hogy a gazdaság különösen jobban teljesített azon az éjjelen. Soros Gyuri bácsi fizetett ügynökei pedig valószín?leg ismét nem kaptak dicséretet a buktatáshoz kiszemelt partnerek kiválasztásáért.

Ras G bármikor

RászDzsí, vagyis Komáromy Gerg? mindig szórakoztató. Akkor a legjobban, amikor direkt hibás angolt beszél (az éneklés is egyenl? a beszéddel), hogy a lehet? legjobban hasonlítson egy lecsúszott, narkós jamaicaihoz. Kár, hogy nem tudja, minden er?feszítése teljesen felesleges, hiszen akkor is tökéletes az egyezés az aktivista és a jamaicai lecsúszott hajléktalan között, ha éppen önmagát adja. RászDzsí idei legviccesebb produkciója az volt, amikor megirigyelte Gulyás Mártontól a letartóztatást, ezért neki is tenni kellett valamit, hogy a telebogyózott tekinteten kívül is jól látszódjon, hogy ? h?séges raszta módjára bizony lázad az elnyomó konzervatív kormány ellen. Több sem kellett, és h?sünk minden erejét és bátorságát hadrendbe állítva megrohamozta a Szabadság téri szovjet emlékm?vet.

Nem világos, hogy miért pont egy szovjet emlékm?vet, és hogy mit akarhatott a költ?. A bátorság egyébként addig tartott, amíg el? nem került a semmib?l egy rendkívül szimpatikus, Magomed nev? orosz állampolgárságú csecsen, aki egy barátságos beszélgetés keretein belül elmagyarázta az emberjogi, civil, haladó, vegán, forradalmár, lázadó, nyitott, toleráns, spirituális aktivistának, hogy a h?si szovjeteknek emléket állító konstrukció összefestékezése neki egy kicsit sem esett jól. És ahogy az rossz id? esetén lenni szokott, RászDzsí bocsánatot kért, amiért létezik, és nagyon meghúzta magát, mivel senki nem volt mellette fénykarddal.

A Jobbik gigatüntetése

Vona Gábor furmányos karácsonyi ajándékkal próbálta meglepni híveit. Fáklyás vonulásos tüntetést szervezett a pártvezér, egy világra szóló gigatüntetést, ahol az orbáni rezsim elsöprését t?zték ki zászlajukra. Irány a Fidesz székháza, hajrá! Már a kezdetek kezdetén rettegtünk és remegtünk, mert az ilyen tüntetéseket vérbe szokta fojtani a diktatúra sötét mancsa, márpedig Magyarországon diktatúra van és elnyomás, cenzúra és rettegés. Valószín?leg Orbán ávós pribékjeit sikerült megtéveszteni, mert a gigatüntetés közel ezer(!) emberén kívül más nem jött össze ezen az estén, a hatalom ver?legényei valahol máshol kereshették az ellenséget. Pedig ahol az Együtt és a Momentum is besegít, ott legalább százezrek szoktak menetelni és ordítani, vagy nem? Hol maradtak ezek a tömegek? Nem tudunk másra gondolni, csak a diktatúrától való félelem otthon tartó erejére. Így sajnos csak egy h?börg?, lézeng? csordát láthattunk, felduzzasztva más ellenzéki pártok aktivistáival, akik szinte semmiben sem értenek egyet egymással sem. Legjobb csapat a kormányváltásra és a „megújulásra”. Ismét bebizonyították, hogy hol tartanak, és most nem foghatják senkire a kudarcot, csak magukra. Van még lejjebb? Jöv? tavasszal kiderül.

Trump beiktatásán a visítás, és az azóta is tartó visítás

Magasra rakták a mércét a rinyáló haladók már az év elején. A Donald Trump beiktatásának napjára szervezett világméret? hiszti után nagyon aggódtunk, hogy nem is marad több téma az év hátralév? részére, hiszen semmi nem lesz, ami ennél nevetségesebb. Szerencsére a nyittotjaink mindig meg tudnak lepni minket, ezért végül nem lett semmi baj, de a januári események minden jó érzés? emberben mély nyomot hagytak. Ha valakiben nem, akkor még mindig vissza lehet nézni a rózsaszín, p!na alakú téli sapkákat, vagy azt, ahogy Madonna fel akarta robbantani a Fehér Házat, és még azután is aggódott a szólásszabadságért, hogy szabadlábon, bilincs nélkül távozhatott a helyszínr?l.

A legviccesebb rész csak ezután következett: a haladárok, felhasználva mindazt a lexikális és gyakorlati ismeretanyagot, amelyet szorgalmas munkával magukévá tettek az egyetemeken, elkezdték felgyújtani saját környéküket, saját kampuszukat, saját városuk utcáit, miközben az er?szakos széls?jobb ellen tiltakoztak, akik a háttérben békésen ették a pattogatott kukoricát, és figyelték az események alakulását. A hiszti azóta is tart: az elnök Twitter bejegyzései, egy nem létez? (egyébként naponta dollármilliókba kerül?) orosz ügy, némi klímapara, illetve faji vonatkozású rinyálás mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy az egész a világ legnagyobb komédiája legyen. Egyesek csak azt nem veszik észre, hogy a világ még mindig nem semmisült meg, a leveg?t be lehet lélegezni, és atombombát sem dobott le senki. Na jó, Kim Dzsongun kicsit ledobott egyet, de azt csak játékból és apu oda is ment rendet csinálni, meg eladni néhány, teherautóról lepotyogó puskát. Ami fontos tanulsága a történetnek, hogy

mi itt a távoli Magyarisztánban igencsak megtanultuk értékelni a liberálisainkat, akik egy kis langyos köztéri diszkózáson kívül semmit nem csinálnak. Ha nem számítjuk persze a céltalan botorkálást.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló